EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 15.12.2022.
COM(2022) 719 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

o statističkim podacima izrađenima u skladu s Uredbom (EZ) br. 2150/2002 o statističkim podacima o otpadu i njihovoj kvaliteti

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

o statističkim podacima izrađenima u skladu s Uredbom (EZ) br. 2150/2002 o statističkim podacima o otpadu i njihovoj kvaliteti

1. UVOD

Uredbom (EZ) br. 2150/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2002. o statističkim podacima o otpadu[1] („Uredba”) utvrđen je okvir za izradu statističkih podataka o otpadu u Europskoj uniji. Člankom 8. stavkom 1. Uredbe propisuje se da Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o provedbi Uredbe svake tri godine (nakon prvog izvješća, koje je trebalo biti dostavljeno u roku od pet godina od stupanja Uredbe na snagu). Prethodna izvješća objavljena su 2008.[2], 2011.[3], 2014.[4], 2016.[5] i 2020.[6]

Ovo se izvješće odnosi na kvalitetu podataka prikupljenih 2020. o otpadu koji je nastao i obrađen 2018. U vrijeme sastavljanja ovog izvješća rezultati prikupljanih podataka za 2022. još nisu dostupni. U skladu s Uredbom svake se druge, odnosno parne godine moraju prikupiti podaci o sljedećem:

- stvaranju otpada,
- obradi otpada, i
- postrojenjima za obradu otpada raščlanjenima na razini NUTS 2.

2. UREDBA O STATISTIČKIM PODACIMA O OTPADU

Uredbom se utvrđuju statistički podaci koje države članice trebaju dostaviti te koja je potrebna kvaliteta tih podataka. Definicije su utvrđene u Direktivi 2008/98/EZ o otpadu (Okvirna direktiva o otpadu)[7]. Države članice mogu odabrati konkretnu metodu izrade statistika o otpadu. Stoga mogu upotrebljavati postojeće sustave prikupljanja podataka, čime se teret usklađivanja s Uredbom svodi na najmanju mjeru. Uredbom su predviđeni osnovni statistički podaci, odnosno podaci koji se prikupljaju izravno ili uz pomoć administrativnih izvora koji se ne izvode iz drugih statističkih podataka.

1 SL L 332, 9.12.2002., str. 1.
2 COM(2008) 355 final, 13.6.2008.
3 COM(2011) 131 final, 17.3.2011.
4 COM(2014) 79 final, 14.2.2014.
5 COM(2016) 701 final, 3.11.2016.
6 COM(2020) 54 final, 14.2.2020.
7 SL L 312, 22.11.2008., str. 3.

Uredbom (Prilog I., odjeljak 7.) od država članica zahtijeva se da s podacima podnesu izvješće o kvaliteti. U tim se izvješćima države članice moraju upućivati na elemente kvalitete koji se obično upotrebljavaju u Europskom statističkom sustavu[8], a navedeni su u Uredbi (EZ) br. 1445/2005 o kvaliteti statističkih podataka o otpadu[9].

Uredba je nakon donošenja više puta izmijenjena. U rujnu 2010. tehnički je ažurirana Uredbom Komisije (EU) br. 849/2010[10], ponajprije kako bi se uvela promjena u klasifikaciji tokova otpada (EWC-Stat) te kako bi se ograničile definicije postupaka oporabe „recikliranje" i „nasipavanje".

Okvirna direktiva o otpadu izmijenjena je 2018. Direktivom (EU) 2018/851 Europskog parlamenta i Vijeća i u toj je direktivi utvrđen rok za prenošenje njezina sadržaja u nacionalno zakonodavstvo do 5. srpnja 2020. Ta izmjena ne utječe na prikupljanje statističkih podataka o otpadu obuhvaćeno ovim izvješćem.

Za statističke podatke o temama politika, kao što je kružno gospodarstvo, upotrebljavaju se ulazni podaci koji su prikupljeni u skladu s Uredbom. Komisija je u ožujku 2020. prilagodila svoj Akcijski plan za kružno gospodarstvo[11], koji uključuje mjere za praćenje napretka EU-a prema ostvarivanju kružnoga gospodarstva. Komisija je u tu svrhu razvila okvir za praćenje s 10 pokazatelja kojim se oblikovateljima politika i javnosti omogućuje jednostavan pristup relevantnim podacima. Komisija (Eurostat) objavljuje i ažurira taj okvir za praćenje[12]. Pokazatelji *nastajanja otpada, rasipanja hrane, stope recikliranja, posebnih tokova otpada* i *stope kružne upotrebe materijala* iz okvira u potpunosti se ili djelomice temelje na podacima prikupljenima u skladu s Uredbom.

Podaci na temelju Uredbe upotrebljavaju se i za praćenje napretka EU-a prema ostvarivanju ciljeva održivog razvoja. Komisija (Eurostat) svake godine objavljuje izvješće popraćeno internetskim paketom informacija[13]. Za to se izvješćivanje upotrebljavaju pokazatelji *stope kružne upotrebe materijala* i *nastajanja otpada, osim većeg mineralnog otpada* iz 12. cilja održivog razvoja.

3. PRAVODOBNOST I TOČNOST

Zaprimanje podataka

8 Internetske stranice Eurostata posvećene kvaliteti: https://ec.europa.eu/eurostat/web/quality/overview.
9 SL L 229, 6.9.2005., str. 6.
10 SL L 253, 28.9.2010., str. 2.
11 https://ec.europa.eu/environment/circular-economy/index_en.htm
12 https://ec.europa.eu/eurostat/web/circular-economy/indicators
13 https://ec.europa.eu/eurostat/web/sdi

Podatke i izvješća o kvaliteti potrebno je dostaviti Komisiji (Eurostatu) svake dvije godine, najkasnije 18 mjeseci nakon završetka referentne godine[14].

Obveza poštovanja roka za podnošenje izvješća o prikupljanju podataka za referentnu godinu 2018. nije se promijenila u usporedbi s prethodnim godinama. Ukupno su 22 države članice i jedna država EFTA-e na vrijeme dostavile potpune skupove podataka i izvješća o kvaliteti. Tri države članice poslale su dio svojih podataka manje od mjesec dana nakon roka. Dvije države članice i dvije države EFTA-e dostavile su podatke i izvješća o kvaliteti više od mjesec dana nakon roka. Jedna država EFTA-e dostavila je skupove podataka više od šest mjeseci nakon roka.

Šest država zapadnog Balkana također je dobrovoljno dostavilo podatke. Dvije od njih na vrijeme su dostavile potpune skupove podataka i izvješća o kvaliteti, a jedna je na vrijeme dostavila podatke o nastanku i obradi otpada. Tri preostale države dostavile su samo podatke o nastanku otpada, i to više od dva mjeseca nakon roka.

Komisija (Eurostat) poduzima mjere kako bi potaknula države članice da preispitaju svoje postupke izrade statistike i u zadanom roku dostave kvalitetne podatke. Od relevantnih se država članica tražilo da obrazlože zašto su dostavile podatke sa zakašnjenjem. Čini se da je za 2020. (referentni podaci iz 2018.) izvanredno kašnjenje u dostavi podataka uzrokovano prije svega ozbiljnim poremećajem u aktivnostima povezanima sa statističkim podacima zbog pandemije bolesti COVID-19.

Objava

Komisija (Eurostat) je provjerila podatke o nastanku i obradi otpada koje su dostavile države članice i 14. rujna 2020. objavila je rezultate za referentnu godinu 2018. u Eurostatovoj internetskoj bazi podataka[15]. Podaci o postrojenjima za obradu otpada po regijama objavljeni su dva dana poslije, odnosno 16. rujna 2020. Skupovi podataka objavljeni su zajedno s internetskim člancima „Statistics Explained” (Objašnjenja statističkih podataka) i drugim proizvodima za diseminaciju.

4. POTPUNOST

Broj upitnika u kojima su nedostajali podaci te broj država članica i država EFTA-e koje su dostavile nepotpune podatke o nastanku otpada znatno se smanjio od referentne godine 2010. do 2018. U referentnoj godini 2010. osam je zemalja prijavilo nepotpune podatke, ali njihov se broj u referentnoj godini 2018. smanjio na samo jednu zemlju. Ukupan broj nepotpunih podataka pao je s 1 668 iz referentne godine 2010. na samo jedan u referentnoj godini 2018.

[14] Uredba (EZ) br. 2150/2002, Prilozi I. i II., odjeljak 7. točka 2.

[15] https://ec.europa.eu/eurostat/data/database

Slično poboljšanje primijećeno je u podacima o obradi podataka. U referentnoj godini 2018. prijavljeno je samo šest nepotpunih podataka o obradi otpada u usporedbi s 263 nepotpuna podatka u referentnoj godini 2010.

Neke zemlje dostavljaju povjerljive podatke koje Komisija (Eurostat) ne smije objaviti. Zbog toga se primjenjuje dodatno sekundarno povjerljivo postupanje s podacima, odnosno ne objavljuju se dodatni podaci kako korisnici ne bi mogli dokučiti povjerljive nacionalne podatke. Kako bi se smanjio udio podataka koji se ne mogu objaviti zbog sekundarne povjerljivosti, Komisija (Eurostat) je prestala objavljivati više statističkih agregata, kao što su oni o životinjskom i biljnom otpadu.

5. PROVJERA PODATAKA KOJU PROVODI KOMISIJA (EUROSTAT)

Komisija (Eurostat) stalno poboljšava i razrađuje sustav kontrole kvalitete podataka te dorađuje metodološke smjernice za države članice. Te su smjernice dostupne na internetskim stranicama Eurostata.

Od prvog prikupljanja podataka u skladu s Uredbom koje je provedeno 2004. Komisija (Eurostat) učinkovito provjerava podatke koje dostavljaju države članice sustavom kontrole kvalitete u dva koraka.

Komisija (Eurostat) prvo provodi brzo ocjenjivanje dostavljenih podataka i izvješća o kvaliteti u roku od dva mjeseca. U tom se koraku provjera podataka uglavnom odnosi na internu usklađenost novih podataka i dosadašnjih kretanja. Analiziraju se agregirani podaci, a cilj je otkriti veće prekide nizova i potvrditi da su podaci spremni za objavu. Komisija (Eurostat) zatim državama članicama šalje individualna izvješća o ocjeni. U njima se mogu zatražiti objašnjenja i/ili revizija podataka. Komisija (Eurostat) objavljuje provjerene podatke.

Drugi je korak dubinska provjera. To je detaljnija analiza podataka (npr. po gospodarskim sektorima i kategorijama otpada) te usporedba obrazaca i kretanja po zemljama. Svrha dubinske provjere nije samo otkrivanje nedosljednosti, nego i dugoročno poboljšanje kvalitete podataka. Validacijske provjere uključuju:

- usporedbu vrijednosti iz prijašnjih godina s novim vrijednostima nastanka otpada po gospodarskim djelatnostima unutar pojedine zemlje,
- usporedbu podataka za svaku gospodarsku djelatnost po zemljama,
- usporedbu nastalog i obrađenog otpada po kategorijama otpada unutar pojedine zemlje,
- usporedbu s podacima o otpadu iz drugih obveza izvješćivanja, kao što je praćenje sukladnosti u skladu s drugim zakonodavstvom u području otpada.

Rezultati se uspoređuju s: i. izvješćima o kvaliteti što ih dostavljaju pojedinačne zemlje, ii. povratnim informacijama iz prvog koraka ocjene, te iii. sa svim drugim dostupnim

dokumentima, npr. izvještajnom dokumentacijom iz prethodnih godina. O rezultatima se zatim raspravlja s državom članicom koja je dostavila podatke.

6. POKRIVENOST

Pokrivenost podacima

Države članice moraju prikupljati statističke podatke o nastanku otpada za sve gospodarske sektore i za kućanstva. Ti statistički podaci moraju uključivati otpad koji nastaje pri postupcima oporabe i zbrinjavanja, poznat i kao sekundarni otpad. Mora se obuhvatiti i otpad iz malih poduzeća (s manje od 10 zaposlenika), iako bi u skladu s člankom 3. stavkom 2. Uredbe takva poduzeća trebalo izuzeti iz istraživanja kad god je to moguće, osim ako znatno ne pridonose nastajanju otpada. Ako se mala poduzeća ne uključe u istraživanja, podaci se prikupljaju iz administrativnih izvora ili procjenjuju.

Statistički podaci o obradi otpada i postrojenjima za otpad moraju se prikupiti za sve operatere postrojenja za obradu. Neka velika poduzeća imaju vlastita postrojenja za obradu otpada, stoga i ona moraju dostaviti podatke.

Dva važna zaključka provjere statističkih podataka iz referentne godine 2018.:

- neke države članice još ne mogu podnijeti izvješće o kategoriji „nasipavanja”[16] ni upotrijebiti kategoriju „nepotpuno”. Neke države upotrebljavaju kategoriju nasipavanja za izvješćivanje o odlaganju na odlagališta kako bi izgledalo da imaju manje odlaganja za odlagališta i više oporabe. Taj je problem otkriven tijekom provjere. Komisija (Eurostat) je potaknula te države članice da poboljšaju stanje kako bi dostavljale potpuno točne skupove podataka;
- za kategoriju „medicinski i biološki otpad” razlikovanje opasnog i neopasnog otpada ovisi o nacionalnom zakonodavstvu. Na primjer, s ljudskim posmrtnim ostacima ili lijekovima postupa se na različite načine i te se razlike ne mogu pravilno procijeniti, što dovodi do poteškoća u uspoređivanju država članica u toj kategoriji otpada.

Raščlamba po gospodarskom sektoru

Rezultati provjere pokazuju da se utvrđivanje gospodarskog sektora u kojem otpad nastaje smatra dovoljno točnim. Slučajevi neuvjerljive raščlambe nisu česti. Oni se obično otkriju provjerom pa bi trebali biti objašnjeni ili ispravljeni. Iznimka je nastanak odbačenih vozila. Kućanstva i mala poduzeća često ne odjavljuju svoja odbačena vozila sama, nego ih odjavljuju automehaničarska radionica ili trgovac automobilima i stoga se registriraju pod kategorijom gospodarske djelatnosti (razred NACE-a Rev. 2), koja se razlikuje od one

[16] U skladu s člankom 3. stavkom 17.a Direktive 2008/98/EZ nasipavanje „znači svaki postupak oporabe pri kojima se odgovarajući neopasan otpad uporabljuje za potrebe sanacije otkopanih prostora ili u tehničke svrhe pri uređenju krajolika”.

vlasnika automobila. Taj se problem rješava vrlo sporo jer se većina država članica oslanja na administrativne podatke za odbačena vozila.

Kategorije otpada

Uredbom su utvrđene kategorije otpada o kojima se izvješćuje Komisiju (Eurostat). Kategorije su u skladu s Europskom klasifikacijom otpada za statističke potrebe[17] (EWC-Stat). Uredbom se ne propisuje upotreba određene klasifikacije za prikupljanje podataka na nacionalnoj razini.

Većina država članica prikuplja podatke u skladu s europskim popisom otpada[18], koji obuhvaća 839 vrsta otpada. Uredba Komisije (EU) br. 849/2010[19] sadržava tablicu za pretvaranje oznaka europskog popisa otpada u oznake EWC-Stat i obrnuto. Raširena upotreba tih dviju klasifikacija osigurava vrlo dobru usporedivost, barem na zbirnoj razini koja se zahtijeva u Uredbi. Komisija (Eurostat) smatra da je utjecaj klasifikacijskih pogrešaka na ukupnu točnost podataka malen. Ako klasifikacijske pogreške imaju velik utjecaj, otkrile bi se već u prvoj provjeri i ispravile. Jedna takva pogreška zabilježena je 2014. Nije bilo takvih pogrešaka 2016. i 2018.

U EU-u nastaje više otpada nego što se obradi

Ukupne količine nastalog i obrađenog otpada razlikuju se među državama članicama.

Od 2008. u EU-u razlika između količine nastalog otpada i obrađenog otpada iznosi oko 200 milijuna tona. To je oko 10 % ukupno nastalog otpada. Razlika je stabilna od 2008.: u EU-u nastaje više otpada nego što se obradi. Najveća je razlika prema kategoriji otpada zabilježena za mulj i tekući otpad iz obrade otpada (oko 70 %), a najmanja (gotovo 0 %) za tlo.

Postoji više razloga za tu razliku:

- sav otpad nastao u jednoj zemlji ne obradi se u toj zemlji. U skladu s Uredbom ne prikupljaju se podaci o uvozu i izvozu otpada pa se razlike koje nastaju zbog uvoza i izvoza ne mogu brojčano iskazati podacima koji su propisani Uredbom. Procjene na temelju podataka o vanjskoj trgovini pokazuju da se tim učinkom objašnjava približno jedna petina te razlike za cijeli EU. U pojedinačnim zemljama taj učinak može biti veći;
- važnu ulogu ima i udio vode u otpadu. Sve kategorije otpada osim mulja iskazuju se u normalnoj mokroj masi. Tijekom postupka prethodne obrade, primjerice

[17] Trenutačna verzija EWC-Stat Rev. 4 ima 51 kategoriju utvrđenu Uredbom Komisije (EU) br. 849/2010.

[18] Utvrđen Odlukom Komisije 2000/532/EZ, kako je zadnje izmijenjena Odlukom Komisije 2014/955/EU. Europska klasifikacija otpada za statističke potrebe (EWC-Stat) isključivo se temelji na otpadnom materijalu. Europski popis otpada mnogo je raščlanjeniji od EWC-Stata, a temelji se na materijalu, upotrebi materijala i podrijetlu otpada.

[19] SL L 253, 28.9.2010., str. 2.

pripremnih postupaka obrade za zbrinjavanje (postupanje s tekućim otpadom, npr. procjednim vodama ili emulzijom ulje/voda), gubi se vodena masa i otpad u završnu obradu ulazi znatno smanjene mase;

- neke aktivnosti izuzete su iz područja primjene Priloga II. Uredbi kao što su suspalionice koje kao gorivo upotrebljavaju samo određenu otpadnu biomasu;
- sav otpad nastao u jednoj godini ne obradi se u toj godini. Otpad nastao u godini t može se obraditi u godini t + 1. U prosincu/siječnju postoje učinci povezani s kalendarom i neke se vrste otpada privremeno skladište;
- obrada otpada može stvoriti nove vrste otpada i tako povećati nastali otpad, npr. i pepeo od spaljivanja otpada može biti otpad. Kako bi provela kvantitativnu procjenu tog učinka, Komisija (Eurostat) procjenjuje „sekundarni otpad" kojim se agregiraju podaci o otpadu nastalom obradom otpada;
- podaci o odbačenim vozilima ili opremi dostavljaju se samo u statističkim podacima o nastajanju otpada. Vozilo se sastoji od različitih materijala, npr. metala i plastike. Ti materijali na kraju ulaze u statističke podatke o obradi otpada. Obrada otpada mjeri se na kraju lanca obrade, tj. nakon odbacivanja i razvrstavanja. Zato podaci o vozilima i sličnoj opremi ulaze u statističke podatke o obradi otpada samo u iznimnim slučajevima.

Stoga razlika između nastalog i obrađenog otpada nije posljedica razlike u kvaliteti statističkih podataka u tim dvjema kategorijama, nego je odraz razlike u njihovoj namjeni i među konceptima koji se za te dvije kategorije upotrebljavaju. Međutim, ovisno o klasi otpada razlike bi trebale biti unutar određenih granica. Ako se te granice prijeđu, Komisija (Eurostat) će tražiti objašnjenje od relevantne države članice.

Eurostat je od prikupljanja podataka iz 2022. proširio upitnik kako bi uključivao dobrovoljne kategorije za države članice u svrhu usporedbe nastanka i obrade otpada i podataka o uvozu/izvozu, gubitku vode povezanom s otpadom itd. Eurostat namjerava ažurirati smjernice kako bi od država članica zatražio da dostave te informacije. Dodatnim će se kategorijama povećati kvaliteta procjena i dobiti relevantne informacije u kontekstu kružnoga gospodarstva.

7. USPOREDIVOST

Usporedivost tijekom vremena

Izvješća pojedinih država članica o kvaliteti koristan su instrument za praćenje metodoloških promjena i njihova utjecaja na usporedivost podataka. Ta izvješća o kvaliteti pokazuju da su gotovo sve države članice od 2004. uvelike popravile pristup nacionalnim statističkim podacima o otpadu. Većina država članica i dalje poboljšava: i. kvalitetu podataka s pomoću prikupljanja podataka (npr. uklanjanjem nedostataka u podacima i boljom pokrivenošću); i ii. učinkovitost svojih metoda.

Zbog boljeg prikupljanja podataka tijekom godina nastali su prekidi u vremenskim nizovima. Kako bi spriječile te prekide, države članice revidiraju skupove podataka za prethodne godine, a korisnike obavještavaju o toj reviziji. Komisija (Eurostat) označava prekide vremenskih nizova u skupovima podataka koje distribuira.

Usporedivost među zemljama

Podaci za većinu sektora i vrsta otpada lako su usporedivi među zemljama zahvaljujući zajedničkim definicijama i klasifikacijama. Međutim, kako je navedeno u odjeljku 6., pri usporedbi podataka o opasnom otpadu u kategoriji otpada „medicinski i biološki otpad" među zemljama i dalje ima problema jer je „opasnost" definirana nacionalnim zakonodavstvom. Najveća je kategorija otpada u smislu mase mineralni otpad jer on čini u prosjeku dvije trećine ukupnog otpada. Zbog toga je teško uspoređivati ukupan nastali otpad među zemljama. Radi bolje usporedbe Eurostat objavljuje podatke za pokazatelj „otpad, osim većeg mineralnog otpada".

8. MJERE POBOLJŠANJA

Priručnik o statističkim podacima o otpadu izmijenjen je 2022. jer je prethodna verzija bila iz 2013.[20] Verzija iz 2022.[21] stavljena je na raspolaganje državama članicama za prikupljanje podataka koje se odvijalo tijekom ljeta 2022. Priručnik će se 2023. ažurirati kako bi se objasnilo kako uskladiti obradu i nastanak otpada, nakon čega će se objaviti izmijenjeni priručnik. Najvažnije izmjene do ožujka 2022. odnosile su se na sljedeće teme:

- realni i nerealni postupci obrade tokova otpada. Provjerom se katkad otkriju nerealni postupci obrade, kao što je nasipavanje odbačenih vozila ili spaljivanje materijala koje je potrebno ispraviti. Izmjenom će se ubrzati provjera i objava podataka jer će se smanjiti broj potrebnih ispravaka;
- raščlamba odbačenih vozila za gospodarske djelatnosti i kućanstva;
- izračun mokrih i suhih tvari;
- doneseni su specifični kriteriji za prestanak statusa otpada za staklo, željezo, čelik, aluminijski otpad i bakreni otpad te su se ti kriteriji morali dodati u priručnik;
- preciznije ograničavanje definicije nasipavanja, odlaganja na odlagališta i trajnog skladištenja;
- dodane su pravne izmjene od posljednje verzije (2010.).

Države članice već su provele većinu izmjena. Sastavljene su smjernice o tim izmjenama i zatim je o njima raspravljala Eurostatova stručna skupina za statističke podatke o otpadu. Te

[20] https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/KS-RA-13-015

[21] https://circabc.europa.eu/ui/group/b01d2930-990e-44fb-9121-a9a6b00a1283/library/7fbe72b2-edfe-471a-bdd1-303bf1b2eb7f/details

su smjernice uključene u izmijenjeni priručnik kako bi sva metodologija bila dostupna u jednom dokumentu.

9. TROŠKOVI I OPTEREĆENJE

Države članice u skladu sa svojim izvješćima o kvaliteti nastoje izvješćivanje učiniti što manjim opterećenjem za poduzeća. Zato ima sve više zemalja koje prikupljaju informacije o tom teretu. Informacije se od ispitanika prikupljaju upitnicima ili su utvrđene posebnim studijama. Oko polovine država članica koristi se administrativnim podacima kao glavnim izvorom statističkih podataka o otpadu, a tako se izbjegava opterećivanje pružatelja podataka dodatnim upitnicima. Ostale zemlje koriste se administrativnim podacima kao jednim od mnogih izvora podataka. Mala su poduzeća na različite načine izuzeta iz istraživanja[22].

Sve veći broj država članica uvodi ili planira uvesti elektronički sustav izvješćivanja. Takvim se sustavima podaci koji se traže propisima o otpadu automatski prenose iz postrojenja za obradu otpada u nacionalna statistička tijela.

10. POSTIGNUĆA I IZGLEDI

Potpunost podataka koje država članice dostavljaju s godinama se stalno povećava. U statističkim podacima o otpadu dosegnut je visok stupanj usporedivosti među zemljama za kategorije otpada i sektore. Postignuta je puna pokrivenost podacima za države članice i države EFTA-e. Općenito gledano, podaci svih država članica i država EFTA-e dobre su kvalitete. Podaci dviju država zapadnog Balkana odgovarajuće su kvalitete, a ostale ih države zapadnog Balkana sustižu.

Zakonodavstvo o gospodarenju otpadom[23], koje se revidira u okviru Akcijskog plana za kružno gospodarstvo, sadržava preciznija pravila o mjerenju obrade otpada te preciznije definicije. Očekuje se da će izmjena Okvirne direktive o otpadu iz 2018. imati ograničen učinak na prikupljanje statističkih podataka za referentnu godinu 2020., koje je trenutačno u tijeku:

---

22 Izuzimanje malih poduzeća iz istraživanja odvija se na različite načine. U nekim su zemljama mala poduzeća obuhvaćena istraživanjima na temelju uzorka iz kojih se ekstrapoliraju rezultati. Međutim, većina zemalja potpuno isključuje mala poduzeća u skladu s člankom 3. stavkom 2. Uredbe, kojim se omogućuje da se poduzeća s manje od 10 zaposlenih isključe iz istraživanja, osim ako znatno ne pridonose nastajanju otpada. Ti se podaci mogu ekstrapolirati i primjenom modelâ procjene koji se temelje na čimbenicima. Zemlje su za izuzeće utvrdile različite granične vrijednosti, koje se uglavnom određuju prema broju zaposlenika ili količini otpada nastalog u jednoj godini. Neke zemlje kombiniraju ta dva kriterija kako bi osigurale da se prikupljanjem podataka obuhvate čak i mala poduzeća kad premaše utvrđene granične vrijednosti za stvaranje otpada.

23 https://ec.europa.eu/environment/waste/target_review.htm

- točka izračuna za završnu obradu otpada preciznije je definirana. Međutim, očekuje se neznatno poboljšanje kvalitete podataka jer je većina država članica već provela taj koncept;

- sedam je zemalja 2018. izvijestilo o nasipavanju opasnog otpada. Opasni otpad od srpnja 2020. i nadalje se ne može upotrebljavati za nasipavanje. Budući da promjena ne stupa na snagu na početku godine, za izvještajnu godinu 2020. neće biti moguće kvantificirati učinak promjene definicije u smislu mase.

Komisija (Eurostat) ažurirala je Priručnik o statističkim podacima o otpadu kako bi on odražavao ta preciznija pravila i uključivao smjernice o više tokova otpada. Države članice već su provele te točke smjernica, stoga je svrha ažuriranja priručnika objedinjavanje pravila na jednom mjestu. Komisija nastavlja suradnju s državama članicama i drugim mjerama, npr. seminarima i razmjenom najbolje prakse.

Komisija (Eurostat) surađuje s više država članica kako bi dokumentirala tokove otpada između nastanka i završne obrade otpada u svrhu transparentnosti prethodne obrade, kako je opisano u odjeljku 6.

Podaci o nastajanju i obradi otpada sad su dostupni za osam referentnih godina, odnosno za svake dvije godine u razdoblju od 2004. do 2018. Kako se vremenski nizovi produljuju, podaci postaju sve korisniji i, na primjer, služe kao ulazni podaci za pokazatelje povezane s kružnim gospodarstvom ili analize povezane s klimatskim promjenama.